

Unutarnja i vanjska djela

Govor Ite Wegmanna otvorenju proširenja klinike Arlesheim, prije sto godina (1926.).

Kada ljudi, koji se pridržavaju svjetonazora u kojem nadosjetilno igra ulogu, poduzmu nešto, tada će to djelo uvijek imati dvostruki karakter u tom svjetonazoru.

Ako je djelovanje usmjereno prema van, imat će egzotični karakter, što znači da će biti takve prirode da ga svatko tko drugačije misli može razumjeti, tako da ne izlazi izvan okvira onoga što već postoji. Međutim, unutar ovog svjetonazora postoji druga vrsta djelovanja koja je usklađena i usmjerena prema nadosjetilnim zakonima.

O tome moramo razmišljati kada se danas ovdje okupljamo kako bismo izvršili djelo koje ima veliko značenje i prema unutarnjem i prema vanjskom. To je dan kada javnosti dajemo mjesto s kojeg će se naš medicinski rad, pun snage, odvijati prema van - mjesto gdje bolesni i umorni tijelom i dušom trebaju pronaći odmor i iscjeljenje.

Ovu stranu našeg vanjskog djela vanjski će svijet promatrati s interesom. Bit će dočekana i s kritikama. I što sjajnije pokrenemo ta djela, to će biti bolje; tada će ovaj naš prvi korak prema van biti okrunjen uspjehom. Što se svjetovnije ponašamo, to će odjek izvana biti afirmativniji. Što je sigurniji stav onih koji djelo izvršavaju, to će ga više prihvatiti i oni izvana koji inače imaju samo kritiku i negativan stav prema novim idejama.

Ali istovremeno kakav mora biti unutarnji aspekt našeg djelovanja? To moraju biti isti ljudi koji znaju kako se ponašati prema van na svjetovni način, koji mogu pristupiti ljudima s povjerenjem, koji svojim znanjem privlače pozornost ljudi na sebe; kao ista ljudska bića, moramo biti svjesni da se od nas traži druga vrsta djelovanja, djelovanje kojim se više ne orijentiramo prema van, već koje se mora roditi u našim srcima, djelovanje koje vodi prema tome da se više ne orijentiramo prema ljudima ili da se s njima bavimo, već da se postavimo kao članovi duhovnog svijeta.

U stvarnosti, kao takvi ljudi, želimo komunicirati s ljudima i svijetom s jedne strane, a s bogovima s druge. Ako duhovni svijet shvatimo ozbiljno, ako ga shvatimo stvarnim, tada prirodno mora prevladati potpuno drugačije stanje uma, potpuno drugačije emocionalno raspoloženje u trenutku kada okrenemo svoje unutarnje oko, svoje unutarnje uho, svoju dušu onome što duhovni svijet ima za otkriti. Ponizan, skroman stav mora zamijeniti samouvjeren, ponosan stav - stav primanja, a ne davanja. Ova transformacija mora se proširiti sve do gesti i pokreta: glava se saginje kao da sluša u sebi, pogled se više ne zadržava na sjaju vanjskih predmeta koji obično plijene našu pažnju, već se okreće prema unutra; ruke se sklapaju u iščekujućem razmišljanju, a duša se smiruje, odustajući od onoga što obično pobuđuje njezine emocije. Ova transformacija, ovo okretanje prema unutra, mora se postići ako čovjek želi čuti svoj unutarnji glas, glas savjesti.

A što nam govori glas savjesti kada tiho, skromno i ponizno slušamo u sebi, kako se otkriva? Kada čujemo taj glas u duši, isprva se prestrašimo; osjećamo se malima, tako sićušnima, preslabima da podnesemo ono što nam govori. Glas savjesti zove; zove neumoljivo; poziva nas da ne posustanemo u svom povjerenju u duhovni svijet, da ne popuštamo u ispunjavanju svojih dužnosti; zahtijeva da hrabro prihvatimo udarce sudbine, ma koliko teški, ma koliko neshvatljivi bili.

A ako još intimnije slušamo ovaj glas savjesti, on ponovno kaže s najvećom strogošću: Previše osobnog ostaje u tebi. Duhovni svijet se ne može dosegnuti s toliko egoizma u sebi; odreci se svog ja. Ovaj poziv da se odreknete svog ja od ogromnog je značaja. U početku je čovjek bez riječi. Odreći se svog ja, prema uobičajenom shvaćanju, značilo bi postati slaba osoba. Ali već odjekuje u vama: Mihael prebiva u vama, vidite njegovim očima, imate Kristovu snagu, imate moć posvećenja.¹

U mjeri u kojoj možemo ugasiti vlastito 'ja', svjetlost i sjaj će svanuti u nama, i u nama se jasno javlja osjećaj da naše vlastito 'ja' nikada ne može biti tamo kada nas Mihaelove snage, kada nas Kristove snage, kada nas moć posvećenja zasjenjuje ili se želi duhovno ujediniti s nama. Osobno mora biti potisnuto; ljubav prema sebi mora biti ubijena.

I kada se to postigne u nama, čovjek može imati sliku pobijeđene, krvave zmije koja se pretvara u križ, i sile krvi koje se pretvaraju u sjajne zvijezde. Sedam zvijezda sjaji oko križa, i čovjek osjeća snagu sedam sjajnih zvijezda u svom srcu; one zrače tako snažno u svim smjerovima da postaju unutarnje svjetlo. Moramo se truditi osjetiti to u sebi. Na taj način postat ćemo posude i posrednici za djela duhovnog svijeta.

Za vrijeme posvećenosti, s poniznošću i svom skromnošću, moramo žrtvovati svoje 'ja', dopuštajući time bogovima da prebivaju u nama i zauzmu naše misli, osjećaje i volju. Na taj način također dobivamo pravu snagu za naše vanjsko djelovanje; 'ja' tako dobiva pravu podršku; 'ja' se jača na takav način da se dobiva prava samosvijest, koja prožima od glave do stopala i sve do vrhova prstiju. Liječnik koji ne slijedi ovaj put neće moći ispuniti svoj svjetski zadatak.

I kada se mi, dragi prijatelji, ovdje okupimo na svečanom otvorenju klinike, sve svečanosti planirane za ovo otvorenje ne bi imale smisla, bez obzira koliko sjajne bile; izbljedjele bi i bile zaboravljene ako se, uz egzoteričnu vanjsku aktivnost, u srcima onih koji su povezani s radom ove klinike ne bi njegovao unutarnji ezoterični život.

I tako će za nas riječi našeg učitelja Rudolfa Steinera, kojima se vezao za nas dok nam je još govorio u svom fizičkom tijelu, biti pune značenja kada se sada, ovdje, u ovom prostoru prvi put izgovore prilikom njegovog posvećenja, riječi koje su izrečene prilikom polaganja Kamena temeljca Antropozofskog društva u Dornachu, koja nas trebaju, iznutra, trajno obnavljati našim srcima: „Ljudska dušo, ti živiš u udovima...” (ovdje je slijedila cijela meditacija Kamena temeljca).²

Fusnote

1. Usp. Rudolf Steiner, Rudolf Steiner, Briefe und Meditationen für Ita Wegman [Pisma i meditacije za Ita Wegman] (Arlesheim: Verlag des Ita Wegman Instituts, 2018.), 76 f.
2. Ita Wegman, Mysterien und Heilkunst: Aufsätze und Ansprachen 1925–1933 [Misteriji i umjetnost iscjeljivanja: Eseji i obraćanja 1925–1933] (Arlesheim: Verlag des Ita Wegman Instituts, 2024), 201f. Za meditaciju Kamena temeljca pogledajte Rudolf Steiner, The Christmas Conference: For the Foundation of the General Anthroposophical Society 1923/1924, CW 260 (Hudson, NY: SteinerBooks, 2020), Dornach, 25. prosinca 1923., 10:00 sati.